

רעפ 16883-09-24 - איציק דוד נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 16883-09-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: איציק דוד
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי
חיפה ב-עפ"ת 62472-05-24 מיום 25.6.2024
שניתן על ידי השופט ז' פלאח

בשם המבקש:

החלטה

- לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ז' פלאח) ב-עפ"ת 62472-05-24 מיום 24.6.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופטת ס' דבורי) ב-המ"ש 2490-04-24 מיום 18.4.2024.
- בהתאם למתואר בדו"ח התעבורה, ביום 1.8.2022 תועד רכבו של המבקש כאשר הוא נוסע במהירות של 75 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת היא 50 קמ"ש בלבד, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בגין עבירה זו, נשלחה למבקש הודעת תשלום קנס בסכום של 750 ש"ח לתשלום עד ליום 13.8.2023.
- המבקש הגיש ביום 8.4.2024 בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להישפט, לשם הסבת הדו"ח למי שנטען שנהג בפועל ברכב באותה העת - בן דודו של המבקש. בית משפט השלום דחה את הבקשה, וקבע כי לא נמצא נימוק מוצדק להארכת המועד להגשת בקשה להישפט, וכי אין בבקשה להסבת הדו"ח כשלעצמה עיוות דין המצדיק מתן ארכה. נוסף על כך, נקבע כי מאחר שהמבקש שילם את הקנס הכספי כבר ביום 8.8.2023, לא הובהר מדוע השתהה כשמונה חודשים בהגשת הבקשה, שעה שזהות הנהג הייתה ידועה לו. כמו כן, הודגש כי מאחר שהדו"ח שולם, המבקש מוחזק כמי שהודה והורשע בביצוע העבירה ונשא את עונשו בגינה.
- ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע, כי תשלום הקנס במסגרת 90 הימים, כפי

שעולה מתצהיר המבקש, מבסס את אישור קבלת הדו"ח לידו במועד החוקי וכי לא ניתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה.

5. מכאן הבקשה שלפניי. במוקד הבקשה נטען כי המבקש לא קיבל לידו את דו"ח התעבורה. משכך, לטענת המבקש עניינו מעורר סוגיה עקרונית באשר להרשעה בעבירה מבלי שכתב האישום הוקרא לו ומבלי שהוא מודע לכך, וביחס לנפקות הדו"ח בנסיבות בהן המבקש לא קיבל אותו.

6. דין הבקשה להידחות. משאינה מעוררת שאלה משפטית רחבת היקף, ולא מתקיימות נסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור (רע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.12.2021)). על אף הנופך העקרוני שהמבקש מנסה לשוות לטענותיו, הן כולן נטועות בעניינו הפרטני ואינן מעוררות כל סוגיה עקרונית.

7. למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות אף לגופה. הבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה בחלוף 8 חודשים מיום תשלום הקנס, ואין בידי המבקש טענות בכדי להצדיק מתן ארכה חרף האיחור (רע"פ 394/22 ברדוגו נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (7.2.2022)). כל זאת ועוד, עמדתי לא פעם על הוראותיו הברורות והנהירות של סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לפיו משעה ששילם אדם את הקנס בו התחייב - "רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו" (רע"פ 2600/22 חתן נ' מדינת ישראל (11.5.2022)). בנסיבות אלו, ונוכח תשלום הקנס על ידי המבקש, ניכר כי אין בנמצא שאלה משפטית חדשה או עקרונית, ואף לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג אלול
תשפ"ד (16 ספטמבר
2024).

י
ו
ס
ף
א
ל
ר
ו
|
ש
ו
פ
ט

עמוד 2

